

Deň otvorených dverí Domu sv. Lazára Martin-Priekopa

Drahí otcovia kňazi, bratia, sestry, zamestnanci a predstavitelia domu sociálnych služieb, drahí priatelia.

História Vojenského špitálskeho rádu svätého Lazára jeruzalemského, ktorého duchovným protektorom je Jeho blaženosť Youssef Absi, gréckokatolícky patriarcha Antiochie a celého Orientu, Alexandrie a Jeruzalema, má už 910 rokov. Je to ekumenický a najstarší rytiersky rád na svete, ktorého korene siahajú do Betánie, kde Ježiš Kristus vzkriesil svojho priateľa Lazára z mŕtvych. Práve vzkriesenie Lazára sa oslavuje ako prísľub budúceho vzkriesenia všetkých ľudí je to zároveň dôkaz o tom, že Ježiš Kristus je Pánom nad smrťou...

Na mieste Lazárovho vzkriesenia bol v roku 530 n.l. (t.j. pred 1492 rokmi) vybudovaný hospic pre malomocných a pútnikov. Starali sa o nich najmä arménski mnísi, členovia Bratstva sv. Lazára, ktoré hospic ako svoje centrum spravovalo. Toto bratstvo sa staralo aj o niekoľko ďalších hospicov – V Akkone a Cézarei.

Práve Lazár je biblickým predkom tohto bratstva a neskôr rádu. Symbolická duchovná hodnota pramení z poznania, že Lazár zomrel, ale Ježiš Kristus ho vzkriesil a dal mu novú šancu. Lazárovo bratstvo dávalo novú šancu malomocným. A Rád sv. Lazára dával novú šancu nielen malomocným, ale všetkým, ktorí boli a sú v núdzi. Prvá písomná listina pochádza zo začiatku 12. storočia, od francúzskeho kráľa Ľudvika VI., („Donačná listina“ z roku 1112.)

Počas križiackych výprav do Jeruzalema sa do špitálu sv. Lazára v Betánii dostali i malomocní a zranení rytieri. Tí z nich, ktorí boli ešte životaschopní, sa zapojili do starostlivosti o bratov a ľudí. Ako „žijúce mŕtvoly“ húževnato bojovali najmä vtedy, keď bol hospic ohrozený.

Malomocní rytieri, ktorí do poslednej chvíle svojej vedomej existencie (telesne už boli dávno mŕtvi) obraňovali so zbraňou v ruke už tých nemohúcich, sú stelesnením snáh, ktoré nemajú obdobu v žiadnom z minulých či doteraz existujúcich križiackych rádov. Akokoľvek sa tieto slová môžu zdať emocionálne priveľmi exponované, je nevyhnutné ich spomenúť a zamyslieť sa nad nimi, aby mohli čo najhlbšie preniknúť do duchovnej podstaty.

Veľké dejiny stoja na malých ľuďoch... a preto mi prosím dovoľte, aby som v tento významný deň poďakoval predovšetkým Ing. Rudolfovi Kulmanovi, rytierovi rádu svätého Lazára jeruzalemského, ktorý sa so svojimi finančnými prostriedkami pričínil o výstavbu tohto zariadenia s kapacitou 100 lôžok a teraz v duchu tradícií a s poctou rádu sv.Lazára, ako ste i videli na priečelí budovy – Dom sv.Lazára, pomáha ako predseda správnej rady neziskovej organizácie Benetrix, pri správe a činnosti tohto domu.

Ďalej riaditeľovi Mgr.Petrovi Šimičákovi, ktorého činnosť a práca pre klientov domu je tak zodpovedná, empatická...i preto sa Rád sv.Lazara rozhodol prijať ho medzi členov rádu, na slávnostnej investitúre na Hrade Stará Ľubovňa.

V neposlednom rade veľké poďakovanie patrí všetkým 64 zamestnancom domu sv.Lazára.

Želám Vám drahí priatelia a všetkým zainteresovaným, aby Vám tento krásny dom, Dom sv.Lazára do budúcnosti priniesol prosperitu, pokoj a lásku všetkých zúčastnených.

S bratským pozdravom

Atavis et Armis

03.06.2022 Martin – Priekopa

Stanislav Holák
veľkoprior